

BẾN VẮNG ĐỒ KHÔNG

Tráng sĩ qua sông
Sầu hong bờm ngựa
Nước chảy một dòng
vàng phai áo lụa

Tịnh nữ bên sông
tiễn người bằng mắt

Giọt nắng bỗng tàn
Đìu hiu bỗng rớt
Buồn bỗng menh mang
Mắt sầu bỗng ướt

Tráng sĩ buông cương
Nghe lòng sững nước

Động một nét mây
dài theo bốn vó
Níu một chút ngày
dài thêm nỗi nhớ

Tịnh nữ sang sông
Gót hồng bỏ lại
Bến vắng, đồ không
Người đi, đi mãi

Sông vẫn một dòng

Sông vẫn một dòng
Bến vắng, đồ không

trần bang thạch